

INTERJÚ

Nagy Béla mérnök, művész, kolozsvári helytörténész

4.

AKTUÁLIS

Székyföldi falopások: kesztyűs kézzel bánnak a bűnözőkkel

6.

MONDÉN

Feltámad a magyar filmgyártás: újra divat a történelem

16.

5 484 9106 0019 17016

Mikor beszélhet a beteg magyarul?

A megfelelő alkalmazás és a jó példa segítheti a jogszabály gyakorlatba ültetését

FOTÓ: VERES NÁNDOR

Székyföldi sürgősségi ellátás: Észak-Erdélyben kuriózum a kétnyelvűség az egészségügyi intézményekben

Hosszas folyamatot igényel a parlamentben nemrég megszavazott anyanyelv-használati törvény egészségügyi és szociális intézményekben történő alkalmazása. A gyakorlatba ültetés a kidolgozandó alkalmazási módszertanon, illetve az önkormányza-

ti jó példákon múlik – ismerte el Korodi Attila RMDSZ-képviselő. Az egészségügyben dolgozó magyar szakemberek üdvözölték a jogszabályt, de a politikus szerint az orvoshiány és az alkalmazási eljárás megnehezíti a gyakorlatba ültetést.

7.

MAKAY JÓZSEF

A kétnyelvűség hamis illúziója

Nem szeretnék ünneprontó lenni, és lelohasztani magyar politikusaink hurraóptimizmusát a romániai egészségügyben használatos magyar nyelv térhódításáról. Az erdélyi és a magyarországi sajtó kész tényként tálalta a hírt az RMDSZ által benyújtott és megszavazott törvénytervezetről, amely előírja, hogy magyar lakosságú, vegyes vidékek egészségügyi hálózatában anyanyelvükön mondassák el panaszukat az orvoshoz forduló betegek.

Van már ehhez hasonló törvény, amit az önkormányzatokban ma sem alkalmaznak, a román parlament pedig elfogadott egy újabbat, hadd lássa a világ, hogy Románia – papíron legalábbis – betartja a kisebbségek nyelvi joga-

it. Aki vegyes lakosságú vidéken él, jól tudja, hogy a románul rosszul beszélő olaszteleki kislánnyal a kolozsvári sürgősségin tavaly megesett gyalázat távolról sem egyedi eset, legfenebb a hozátartozók nem csapnak cirkszt. Évekkel ezelőtt ezt jómagam is megtapasztaltam gyerekeimmel, amikor a bunkó román szakorvos azt kérte számon rajtam, hogy hatéves kisfiam miért nem tudja elmondani neki románul, hol fáj, mi a panasz. Miután felocsúdtam pófátlanságától, nem éppen szalonképesen elmagyaráztam az orvosnak, hogy harminc-negyven évvel ezelőtt minden épeszű kolozsvári román tudott annyit magyarul, hogy legalább konyhanyelven elboldoguljon a vegyes lakossá-

gú környezetében. Mondanom sem kell, a gyereket más orvoshoz vittem, de hát tudjuk, hogy nem ez a jellemző.

A frissen elfogadott törvénnyel éppen az a baj, hogy az ilyen orvosok viselkedésére semmiféle gyógymódot nem ad, miközben a kétnyelvűség hamis illúzióját kelti. Valójában magyar politikusaink számára jelent gumicsontot. Valaki is komolyan hiszi, hogy egy olyan országban, ahol a kulturális autonómiáról szóló törvénytervezetet lesöpörték az asztalról, a mostani jogszabály egy őszinte gesztus irányunkba? Talán inkább arról van szó, hogy az Európa Tanács jelentésteveőinek kolozsvári látogatása és a készülő országjelentés tette ezt ennyire sürgőssé. Hogy a román kormány-
egy újabb érve legyen amellet, hogy a magyarság hangoskodásának nincs alapja, mert a törvények az önkormányzatokban és az egészségügyben is biztosítják a szabad anyanyelvhasználatot.

Mindannyian tudjuk, hogy csak akkor kezdődhet el a magyar nyelv erdélyi térhódítása, ha a román mellett anyanyelvünk is hivatalossá válik. Ha törvény szabályozza, hogy a vegyes lakosságú vidékeken élő kétnyelvűség szellemében patikától vasútállomásig és polgármesteri hivaltól kórházig bárhol megszólalhatunk magyarul. És választ is kapunk. Ha ezt magyar politikai elitünk nem tűzi ki célként, akkor maradnak a pótcselekvések. Amelyek szépen hangzanak, de gyakorlati hozadékuk nulla.